

диръ това забавлението се продължи. Азъ мислехъ, че всичко се изглади. Предъ всички я милвахъ по ръцетѣ. Тя взе следъ туй участие въ разговоритѣ и игритѣ. Случката се свършено забрави. Излѣзохме си и се опжихме къмъ дома. По пѣтя бѣхме весели. Излѣзохме заедно съ Грозеви и Паскалевъ. Съ Грозеви се раздѣлихме скоро, а Паскалевъ ни изирати чакъ до кѣщи... Следъ раздѣлянето съ Паскалевъ, азъ и Лора си влѣзохме въ кѣщи. И двамата влѣзохме въ трапезарията. Тамъ азъ заговорихъ за случая у Тихови. Казахъ на Лора приблизително следното: »биваше ли така да правишъ«, а тя ми отвърна: »ами когато фиксирашъ чуждитѣ жени« и добави: »при такъвъ животъ по-хубаво е да се раздѣлимъ«... Понеже на такава тема ми беше омръзнало да се обяснявамъ, защото винаги съмъ я увѣрявалъ, че съвсемъ неоснователно, а само си въображава нѣкакви фиксирания, азъ веднага ѝ казахъ: »щомъ е тъй работата, добъръ пѣтъ, лека нощъ, азъ си отивамъ да спя«. И си излезохъ отъ трапезарията. Отидохъ въ стаята която ми служеше като кабинетъ. На канапето винаги ми е постилано да спя, та като ставахъ вечеръ да работя да не безпокоя Лора. Веднага се съблекохъ и си легнахъ. Дрехитѣ си оставихъ на единъ столъ до масата, а панталонитѣ преметнахъ презъ облегалото на стола. Подиръ малко чухъ, че врата се отвори. Познахъ въ тъмнината, че е Лора. Азъ се надѣвахъ да дойде при мене както и други пѣтъ е било следъ подобни обяснения, които се свършваха съ пълно помирение, но видѣхъ, че тя отиде къмъ прозореца до стола, гдето ми бѣха дрехитѣ. Тя знаеше, че тамъ ми сѣ дрехитѣ, защото азъ винаги тамъ ги оставяхъ. Усетихъ, че пипа панталонитѣ и се сетихъ че взема револвера. Следъ това тя дойде до вратата и завъртя копчето на електрическата лампа, което е до самата печка и до вратата. Когато светна, азъ видѣхъ че държи револвера въ ръцетѣ си. Не си спомнямъ точно какво каза тя, но си разменихме нѣколко фрази въ смисълъ на онези въ трапезарията. Азъ ѝ казахъ да остави револвера на масата и да дойде при мене да се обяснимъ.